

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Man uscripte nu se inapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie

Două haite de lupi.

(x). Caracterizarea asta, ori-cât ar fi de aspră, se potrivește de minune celor două taberi vrășmașe din partidul guvernamental: vechii și noii liberali.

Până la isgonirea lui Bánffy dela putere și înlocuirea lui prin Széll, partidul guvernamental constituia o singură haită de lupi, cari în cea mai frățească înțelegere se năpusteau asupra pradei — oala cu carne a puterii. De vorau lupii cu nesaț, ear' din când în când urlături fioroase la adresa mieilor — naționalitățile — se auzeau, cu menirea de a nu ne crede noi despoiați până și de rolul. hoților de păgubași.

De atunci însă vremile s'au mai schimbat. Haite de lupi flămânzi cari cinjeau la prada fericiților lupi guvernamentali, s'au ivit tot mai îndrăznește pe teren 'și-o luptă desperată s'a înocins între cele două haite de lupi: între cei sătui și între cei flămânzi. Lupta sângeroasă s'a sfârșit cu alungarea dela pradă a lupilor sătui și cu instăpânirea pe pradă a lupilor flămânzi.

Acum, lupii cei flămânzi odinioară — se satură, ear' lupii sătui mai nainte — flămânzesc amarnic. Széll și cu noii liberali benchetuesc veseli la masa puterii; Bánffy și cu vechii liberali rod cel mult ciolanele cari le aruncă sub masă lupii fericiți.

Însă lupii lui Bánffy n'au slăbit. Faimoasa lor ferocitate n'a dispărut. Din contră, foamea 'i-a făcut să turbe, și furia lor este azi mai mare decât pe vremea, când ei se desfătau în bunătățile puterii.

Alungați cu puterea dela oala cu carne, lupii lui Bánffy s'au năpustit tot cu puterea asupra ei. În chipul acesta o sâlbatică încăierare s'a deschis între cele două haite de lupi. Și încăierarea ține mereu; și se înverșunează pe zi ce merge.

Aproape fiecare zi aduce cu sine ciocniri între lupii guvernamentali. Une-ori pe față, de cele mai de multe-ori la întunec — cele două haite de lupi se încăieră, se mușcă, se trântesc cu o sâlbătească care-ar face invidios și pe cel mai turbat tigr. Abia pe câte-o clipă se mai astîmpără lupii, și anume atunci, când oala cu carne e amenințată de o altă haită de lupi — partidul popular. În asemenea clipe, amândouă haitele de lupi se năpustesc cu forțe unite asupra lupilor celor mai flămânzi, — cum s'a întâmplat zilele trecute, cu ocazia propagandei partidului popular în sinul Săcuilor. Atunci atât liberalii

vechi cât și noii liberali s'au aruncat cu aceeași mânie asupra partidului popular.

Pe urmă, după-ce lupii cei mai flămânzi par alungați, — cele două haite redeschid încăierările sângeroase. Și lupta dă înainte.

Lupii flămânzi ai lui Bánffy au dus-o atât de departe cu năvala la oala cu carne, încât în diferite părți ale țării s'au deja urletele lupilor cari le sar într'ajutor. Deunăzile, la Mureș-Oșorhei, lupii lui Széll au fost strașnic mușcați de lupii c-ai alungați dela carne.

Semne de aceste pun pe gânduri pe oamenii lui Széll. Încep noii liberali să se teamă de — sfârșit. De aceea, nu se lasă mai pe jos nici Széll și 'și angajează și el pentru luptă lupi noi, îmbrăcați în piele de — opoșionali.

Peste un an, la alegerile parlamentare, se va da lupta decizătoare între cele două haite de lupi. Va fi o luptă sâlbatică, la care noi — mieii — vom privi cu satisfacție, însă va trebui să ne trezim mai nainte din amețea care ne-a adus în halul de a fi atacați fără teamă de cătră toate haitele de lupi!

Sibiu, 31 Octomvrie n.

Noue episcopii catolice. După-cum ne scrie un binevoitor celitor, în cercurile maghiarimii catolice hotărârea congresului național bisericesc din Sibiu, în privința celor trei episcopii nouă, a provocat un proiect interesant.

E vorba, nici mai mult, nici mai puțin, decât de înființarea celor 8 episcopii catolice nouă.

Între aceste 8 episcopii ar fi să fie trei greco-catolice. Anume, 1 românească în Făgăraș, 1 românească în Sighetul-Marmăției și 1 rutană (sau maghiară gr-catolică) în Dorogh, ear' celelalte romano-catolice, în Makó, Pojon, Seghedin, etc.

Înființarea acestor episcopii ar fi cu atât mai ușoară, că fondul așa numit religios ar destul de mare. Apoi e vorba de a contrabalansa voturile arhieriei ortodoxe, și liberali, cum îi numesc catolicii, în casa maghiarilor.

CONFLICTUL ROMÂNŌ - BULGAR. Actul despre punerea sub acuză din partea judecătorei românești, a celor douăzeci și doi de Bulgari, implicați în crimele de omor săvârșite asupra lui Fătovskii și Mihăileanu, precum și în complotul plănușit în contra Regelui Carol, a fost înmănat pe cale diplomatică și în traducere franceză guvernului bulgar. După-cum se depeșează dela Sofia, guvernul bulgar 'l-a

predat imediat procurorului de stat, pentru-ca s'și facă datoria față de cel vi-novați.

Programul lui Büllov. În ședința din urmă a consiliului federal, noul cancelar german Büllov 'și-a desfășurat programul, promițând că va căuta să mențină buna înțelegere între guvernele statelor federale și 'și va da toate silințele să calce în urmele primului sau antecesor (Bismarck). Reprezentantii statelor federale 'i-au promis tot concursul, și 'i-au exprimat deplină încredere.

Congregația de toamnă a comitatului Alba-de-jos s'a ținut ieri, 30 Oct. n. în Aiud. După-cum ni-se scrie, ședința a fost slab cercetată și lipsită de interes. Dintre Români au participat: Rubin Patia din Alba-Iulia, Dr. Aug. Bunea, Dr. V. Hossu, G. Precup, Dr. Is. Marcu, Aurel Domșa și N. Ordace, din Blaj, apoi preotul Maior din Roșia-de-munte. În comitetul central, în locul dlui preposit I. M. Moldovan, care a abzis, a fost ales dl Dr. Vas. Hossu, canonic în Blaj. Propunerea ca banii orfanilor să fie depuși și la „Hitelszövetkezet” în Pesta, s'a respins. Lucruri mai importante n'au fost. La 2 ore congregația s'a sfârșit.

Din parlament.

Ședința dela 30 Octomvrie.

Președintele Perczel face comunicările obișnuite, după-ce se intră în ordinea de zi.

Se pune în discuție proiectul de lege despre înălcuirea căsătoriei moștenitorului de tron Francisc Ferdinand. Raportorul Engelmayer propune votarea proiectului.

Deputatul Kossuth Ferencz declară în numele partidului său că nu votează proiectul de lege. Casa habsburgică a primit, — zicea fiul tătâne-so, — prin sancțiunea pragmatică drepturi nouă, ear' acum prin recunoașterea instituției unii de căsătorie morganatică vrea să primească încă altele. Dar' dreptul public maghiar nu recunoaște căsătorii morganatice. După legile ungare nu este decât soție legală. Așa e și la domnitori. Moștenitorul de tron putea deci să renunțe la drepturile sale, dar' nu a putut să renunțe la drepturile consoartei sau plane la drepturile miresei sale și ale eventualilor ei copii. Cere respingerea proiectului de lege.

După o pauză scurtă vorbește deputatul din partidul popular, contele Zichy János, care propune, ca în pro-

iect să fie trecut și raportul comisiei judiciare.

Holló cere înălcuirea statutului organic al casei habsburgice.

Mezőssy respinge proiectul. Abia am înmormântat o regină, — zicea el, — ar fi dureros să înmormântăm încă una, de vie.

Mai vrea să vorbească Rátkay, dar' cere permisiune să vorbească în ședința proximă. Prim-ministrul Széll se învoește. Ședința se încheie la ora unu d. a.

Răscoale țărănești în România.

Veste gravă ne aduc zierele din România. În județul Rimnicul-Sărat a izbucnit o revoltă țărănească, pentru a cărei potolire a trebuit să intervină armata. S'a produs încăierare sângeroasă pentru-că armata a trebuit să facă întru-buințare de arme. Eată unele amănunte:

Agenții fiscali s'au dus în comuna Buda, plaiul Rimnic, să perceapă taxele prevăzute prin noua lege asupra taxei pe grad de țuică.

În comună era o ferbere neobișnuită. Țărani s'au opus și au amenințat pe agenți. Aceștia au fost nevoiți să ceară ajutoare. A sosit armată. La somațiile comandantului, rebelii au refuzat să se supună. Ba răsvrații infuriându-se și mai rău au pus pe goană pe soldați și un sătean îndrăzneț a spart cu un ciomag capul căpitanului Luca, comandantului companiei.

În acest moment prefectul, subprefectul, procurorul și ceilalți membri ai autorității erau baricadați în localul subprefecturii. Răsvrații au năvălit asupra acestui local, cu intenția de a uicide pe cei refugiați acolo, cari au fugit pe ferestre, afară de prefect, rămas singur în localul subprefecturii.

În fugă, subprefectul, care suferea de astmă, a căzut jos mort.

Țărani au spart acum ușa camerei unde se baricadasese prefectul și atunci acesta se refugiază într-altă cameră, a cărei ușă răsvrații o sparseră deasemenea. Gendarmii din Buda reușiră însă a salva pe prefect. În acel moment soldații se reîntorc, și dau ajutor gendarmilor, trăgând focuri asupra multimi. 7-8 țărani cad morți și răniți, ear' ceilalți se risipesc. Sunt deasemenea mai mulți soldați răniți de petrite asvirite de răsvrații.

În urmă soldații au încunjurat localul subprefecturii.

Din partea guvernului român s'au luat toate măsurile ca spiritele să fie liniștite.

— Admit bucuros că Andreiu, tânăr cum e, înzestrat cu o eleganță naturală și cu un spirit foarte deschis, se fie repede în curent cu obiceiurile lumii; dar' părinții sei vor rămâne ceea-ce sunt! Voi fi foarte mândră de a ave o soacră se nu știe ceti!

— Îi voi da o lectură care va ceti pentru ea, — zise Clelia. — Sărmana mea Katia! Dar' o iubesc din toată inima. N'am cunoscut nici-odată pe mama mea; și, sora Katiei 'mi-a fost doică, ea li seamănă, și cred că regăsesc lângă dînsa pe acea scumpă femeie pe care am iubit-o așa de mult. De altmintearea am început deja transformarea viitoare mele soacre și de n'aș fi fost așa de tristă, zilele astea aș fi ris mult vîzînd o clătînîndu-se în rochiile ei cu coadă și întorcîndu-se la fîșitul mîțeiai ca-sigam eu crede că vine cineva după dînsa... Ei bine! doctore, nu mai ai nimic de zis?

— Nu, dragă copilă, vîd că nu e nimic de făcut; mî dau învins.

— Eată! Ziua în care vii sî 'mi anunți că amicul meu e salvat, în loc sî mî lași să sbor lîngă dînsul, îmi tîi un discurs. Vezi bine că m'am schimbat, fiindcă te-am ascultat pînă la capît fără să mî supîr.

Pe măsură ce bolnavul revenia la viață, el cădea într-o melancolie adîncă. Nici bucuria mamei sale, nici dulcele ocări ale Cleliei, care se prefăcea că nu ghicește cauza tristeții lui, nu puteau sî readucă surîsul pe buzele sale. Ziua

Sfințire de biserică

— în Borșa.

Ca întregire a raportului publicat în numărul penultim (200) al foi noastre, despre sfințirea bisericii nouă din comuna Borșa, — dăm astăzi cuvîntarea Reverendis. Domn Al. Barbulovici, vicarul Sălagiului, cu care 'și-a luat rîmas bun dela vechea biserică a comunei. Frumoasa vorbire e următoarea:

Cît sînt de iubite locașurile tale Domnul puterilor! Sufletul meu dorește și se topește după curțile Domnului. Ps. 83, 23.

Sfîntă este localitatea în fața căreia ne-am adunat, pentru-că a fost în decurs de mai bine de un secol casa marelui Dumnezeu. Sărbătorește și înălțător de suflet și pătrunzător în adîncul inimii este momentul acesta, pentru-că ne-am înfăptșat din toate paturile societății, ca după depunerea tributului mulțumitei și recunoștinței fiești să ne luăm rîmas bun dela acea maiică sfîntă, care pe toți și pe toate ne-a cuprins în brațele sale și ne-a purtat în sinul seu doririle și durerile, ne-a ascultat rugăciunile, ne-a șters lacrimile, alinat suspinele și vindecate ranele inimii.

Ear' pentru mine, nevrednicul serv al lui Christos, căruia 'mi-s'a dat prilejul sfînt de a tîlmăci simțimîntele pie, a căroră raze strălucesc în fața marelui adunări și de a mișca valurile simțimîntelor, care undulează în pieptul fiecăruia din noi, momentul de față este cu atât mai solemn, încît deslipindu-mă de glia pămîntului mî străpune în regiunea sublimă a mîririi lui Dumnezeu, silindu-mă să esclăm: „Mare ești Doamne și minunate sînt lucrurile tale și nici un cuvînt nu este destul spre lauda minunilor tale”, — ce de n'aș face ar vesti mîririle lui Dumnezeu bîrnele mute ale acestei locuînțe a marelui Dumnezeu!

Zic, mie 'mi-a venit rolul acesta, care înainte de aceasta cu 27 ani, în era redeșteptării poporului român, în decurs de 15 ani am fost fericit în această locuînță a lui Dumnezeu, ca părintele acestui bun popor a înălța dela sf. altar al Domnului nu numai primțiile sacrificiului necruntat împreună cu rugăciunile eșite din sufletul turmei mele sufletești, dar' totodată am fost de 3-ori fericit a-mi sacrificia și primțiile sudorilor mele pastorale spre cîmentarea edificului religios-moral a scumpei mele turme răscumpărate cu sîngele lui Christos, isvorit din inima lui străpunsă cu sulița tiranului.

Solemn și pătrunzător și în inima de stîncă a păcătoșului este momentul acesta, pentru-că în minutul acest sărbătorec sufletele din regiunea nemuririi se îmbrățosează cu ale aceloră, cari încă înotăm în noianul necăzurilor din această vale a lacrimilor; de oare-ce în jurul acestui loc sfînt dorm somnul dulce în leagănul mormintelor părinții, frații, su-

în care se sculă pentru prima-ora avî poftă de a plînge.

— Aide, — murmură el, — crezu-se că pot să scap de durere; dar' ea mî înhață din nou în ghiarele sale și nu vrea să mî lase.

Clelia, care-l observa cu atenție, se aplică spre urechea doctorului.

— Vezi bine că înfristarea nu-i trece, — zise ea; — îmi dai voe să 'o vindec spunîndu-i că-l iubesc?

— Vorbește-i, copila mea, — zise Ovnikoff.

Andreiu făcî cățiva pași prin odaie. — Pot să umblu, — zise el cu un surîs plin de amărăciune.

— Atunci te voi conduce în seră, — zise Clelia; — vom fi foarte bine acolo spre a vorbi.

Marele salon de jos dădea într-o seră de care vorbea tînăra fată; ea era înaltă, foarte vastă și plină de arbori exotici, de plante cu frunze enorme, de flori rare; se respira acolo un parfum de pămînt umed și de petale. Păsărele mici se aflau într-o mare colivie.

— Ah! cît e de frumos, — zise Andreiu intrînd, — e cu puțință să existe o țeară unde să fie asemenea plante?

— Dacă vrei vom merge împreună în această țeară, — zise Clelia.

— Împreună! (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Andreiu Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare).

X.

Cîteva zile mai tîrziu, Clelia era sculată deja de o oră și ținea în mînă o carte pe care nu o cetia, când Ovnikoff bătî la ușa odăii sale. Vîzîndu-l, fata se pîlî, dar' 'i-se pîrî că doctorul avea o espresie veselă în față. Ea nu îndrăzni să vorbească și-l întreba numai din privire.

— Scumpă copilă, — zise el, — răspund acum de bolnavul nostru; el se va vindeca.

— Ah! doctore, — strigă ea aruncîndu-se în brațele lui Ovnikoff, — nici-odată n'am simțit o bucurie mai mare decât aceasta.

— Să vedem, scumpă domnișoară, — zise doctorul făcînd pe Clelia să stea pe o canapea și el luînd loc lîngă dînsa, — să raționăm puțin. Pricepe foarte bine că în fața acestui băiat, pe care 'l-ai împins spre mormînt, inima d-tale

să se fi mișcat, și că un cuget foarte nobil de devotament să fi luat naștere în spiritul d-tale; crima pe care crezi că trebuie să 'ți-o reproșez nu va mai apesa însă asupra conștiinței d-tale. Gîndește-te la ceea-ce vrei să faci; nu te lăsa ca să fii trîrită de entuziasmul d-tale tînăr și să comiți o nebulie pe care poate o vei regreta mai tîrziu.

— O nebulie, e deci o nebulie ca să 'ți ascuți inima și să te măriți cu omul pe care îl iubesci? Ce-mi pasă dacă întîmplarea nu 'l-a făcut să se nască nobil? Oare vre-un titlu ar adăoga ceva la acest suflet? Eram mîndră altădată, și n'aș fi vorbit astfel; dar' un simțimînt cu totul nou s'a deșteptat în mine, și azi, la nobletea numelui, prefer pe aceea a spiritului și a inimii.

— Când vrei ceva ai întotdeauna motive bune de dat; dar' ești sigură că vei voi asta mult timp? De ai vorbi după propriul meu sentiment, nu m'aș lega mult de chestia mesalianței. Vîd prinți și vîd și oameni simpli, toți sînt egali în fața durerii; natura tratează pe cel nobil tot ca și pe țîran și chiar, trebuie să mărturisesc, că am găsit adesea pe omul din popor mai tare, mai frumos și mai bun; el e resemnat și curajos cînd suferă și, odată vindecat, e recunoscător pentru îngrijirile ce 'i-s'au dat; am deci pentru el o mare preferință. Dacă sînt chemat în același timp la un senior și la un țîran, mî duc mai întîiu la capătîiul țîranului; dar' din cauza asta trec drept un original destul de periculos; nu vreau să impun ideile

mele la nimeni. Nu vîd nici o ființă lîngă d-ta, care să 'ți poată da un sfat desinteresat și de aceea îmi permit să 'ți vorbesc; am oare-cari drepturi la stima d-tale, căci știi cît te iubesc; de aceea trebuie să fii ascultat cu atenție. Eu sînt acela care te-am primit în brațele mele cînd ai venit pe lume și nu te-am pierdut nici-odată din vedere; nu sînt un străin pentru d-ta și pot să 'mi permit a te ajuta să 'ți cetești în inimă. Te cunosc, apreciez marile calități ale inimii și spiritului d-tale, dar' deplîng defecte pe cari alții le-ar găsi poate drăguțe; nu te supără, astea sînt: ești capricioasă, cochetă, supărătoasă și foarte disprețuitoare adese-ori. Dacă iai de soț un om care 'ți-e inferior prin educație, el te va jigni adesea fără să vrea, îl vei face atunci să simtă și dacă are un pic de mîndrie în inimă, viața casnică va deveni un iad. Cunosc prea bine caracterul d-tale și știu că 'mi suferi nici-odată o observație, fie ea ori-cît de dreaptă.

— Aci te înșeli, doctore. Eram, poate, așa precum mî zugrăvești, cu toate-că portretul e puțin cam negru; dar' m'am schimbat. Sînt acum foarte capabilă de a mî lăsa să fii dominată de omul pe care-l voi iubî și al cărui caracter îl voi stima. Îți voiu mărturisii, că acest om pe care 'l-ai vîzut aproape de moarte, m'a făcut une-ori să tremur; are într'însul o energie sâlbatică și o putere de suflet care mî umple de admirație și de respect. Cînd îl vei cunoaște mai bine, mî vei pricepe.

Tirgul Clujului s'a început în 29 Octombrie. E destul de bine cercetat. Vitele de prăsilă nu prea sunt plătite, poate din cauză că vine iarna și le trebuie nutreț, care în est-est a fost cam pipărit, fiind secetă mare.

PARTEA LITERARĂ.

Dr. Petru Barbu.

— Răspuns la „Darea de seamă” —

Spicuire.

(Urmare).

Septuaginta.

În „Darea de seamă”, venind cu rîndul la istoria sfântă a Testamentului vechiu și a Test. nou, între altele, am arătat cu exemple din Dr. Barbu urmările desastroase ale abaterii d-sale dela LXX. În răspuns! d-sale, ca un veritabil cavalier, resumând observațiunile mele, dl Dr. strigă cu voce stentorică: „toate aceste observări sînt trase ale unui ventrului, care în viața sa n'a făcut studii biblice serioase. Nu se poate presupune, ca un bărbat, că de cît inițiat în aceste studii, se scrie atîtă absurdități, cîte scrie dl S. Popescu. A răspunde la toate ar fi o curată nebunie. Voiu reflecta la câteva observări, pe care le pot controla și laicilor în materie biblică.”

Așa își anunță dl Dr. reflexiunile, ce are de gând să le facă, și apoi îi se reflectează la unele chestiuni, în care i-se pare că poate reuși biruitor, cel puțin înaintea celor neinițiați în ale teologiei. Să-i examinăm reflexiunile:

1. Ca să știe deosebite cum nu e esențial deosebirea între traducțiunea anglicană și traducțiunea oficială a lui Șaguna și că d-sa s'a orientat mai mult după Șaguna, ne pune în paralel câteva texte din Biblie, ediția Șaguna și ediția anglicană, alături cu „Istoria sfântă” a d-sale. Dar:

a) mai de textele, în care d-sa a copiat mai mult sau mai puțin fidel din ediția Șaguna și care din întâmplare se cam apropie, ne era vorba, ci de texte în care d-sa s'a abătut dela traducțiunea LXX.

Textele reproduse de d-sa, dacă e să dovedească ceva, dovedesc de nou că d-sa își desavuează școala de care se ține. Căci nu alții, ci d-sa își însușise cuvintele lui Dr. Rein la pag. 10 a răspunsului d-sale, cuvinte pe care i-le-am reprodus mai sus: „Nu putem urma strict textului biblic, pentru-că prea adeseori obvin cuvinte și construcțiuni, ce sînt prea grele pentru priceperea copilului. D-sa însă se crede dispensat de-a fi consecvent;

b) ca exemple, în care abaterea dela LXX. ne prezintă în învățături direct opuse adevărului, eu citam textul dela pag. 30 a broșurii: „Iosif pira pe frații săi la tatăl său pentru faptele lor rele” (text după traducțiunea anglicană), arătând că Biblia LXX., și după ea cea românească de Șaguna, ne spune tocmăi contrarul la I. Moisi 37, 2: „și ei pira pe Iosif cu fapta rea, către Israel tatăl lor.”

DI Dr. Barbu însă nu vrea să știe de autoritatea LXX.-ei. D-sa ne spune că „la oas de controversă între traduceri, trebuie să recurgem la textul original”, pe care d-sa îl reproduce în evreește, după-cum ironic zice „pentru preînvețatul meu recensent.”

Ce privește autoritatea LXX., dl Dr. Barbu știe, că de aceea este Dr. în teologie, că biserica noastră nu admite alt text biblic decât numai LXX.; pe cel evreesc îl respinge, după ce a constatat că Iudeii au introdus falsificări într'însul. E destul, cred, să-i revoc în memorie dlui Dr. pe Iustin Martirul, Dialogul cu Trifon cap 71 și pe Șaguna, care, deși nu e Dr. în teologie, e autoritate, cel puțin între noi. În Biblia românească, Șaguna, la pag. XVI, §. 16 zice: „Ce se atinge de ediția aceasta a noastră a Sf. Scripturi a legii celei vechi și a celei nou, noi ne-am finit de datorință sfântă a întrebuieli toate mijloacele, câte ne-au fost cu putință, în valul nenumeratelor sarcini, ce zac asupra-ne, ca restoratori.” Textul celor 72 traducători din Alexandria, care biserica noastră răsăriteană singur numă il privește de autentic și canonic. Deci, de vreme-

ce în toate edițiile de mai sus (Biblia de București, de St.-Petersburg, de Buzău, Test. nou de Smirna), au fost ică-colea parte cuvinte neevreștice sau textului grecesc se slavian... pentru aceea noi, avînd în dinainte pe lângă textele din edițiile pomenite mai sus ale Bibliei românești a textului grecesc și slavian, ne-am nevoit a aduce textul ediției acesteia cît se putu, în armonie cu traducerea originală a celor 72 traducători, despre cari vorbim mai sus.

Cred deci că în privința autorității LXX.-ei și a respingerii textului evreesc în biserica noastră sîntem lămuriti.

Întemeiați pe autoritatea indiscutabilă a textului din LXX. SS. Părinți de acest text se servesc în scrierile lor și întreagă literatura noastră bisericească pe acest text se bazează.

DI Dr., ca Dr. în teologie, cunoaște a bună-seamă operele exegetice ale SS. Părinți mai bine decît mine, căruia d-sa îi dă certificatul, că „în viața sa n'a făcut studii biblice serioase.”

Cu permisiunea d-sale, îi vom revoca în memorie traducțiunile și explicațiile textului controversat, date numai de doi SS. Părinți. Unul din ei e chiar Dr. adeoc pe românește „dascăl — al lumii”, nu tocmă de înaltul calibrului dlui Dr. Barbu, dar' e Dr. Acesta unul este Ioan Gură-de-aur. Eată ce zice acest S. Părinte relativ la pira lui Iosif în Homiliae în Genesis (Migne, Patrologiae Curus completus, tom. LIV. pag. 525. 6), ad. I., 37, 2: „Detulerint erim inquit, Iosaph, de pessimo crimine apud Israel, patrem suum”, apoi continuă: „Vide malitiam eminentiam: patris caritatem perturbare attentant, et quae non erant fingunt contra fratrem...”

Ei, dar' în fața acestei învățături, cunoscută dlui Dr. Barbu, d-sa susține: „El (textul LXX.) scrie tapt greș de crezul, căci cum s'ar pute admite ca 10 frați mai mari și mai tari să se șicanze pe un frate mai mic și mai nepuscat pînă la moarte?” Și această clasică argumentațiune zdrobește tot ce susține S. Scriptura despre visurile lui Iosif, despre iubirea lui Israel și despre ura fraților lui Iosif.

Să mai revocăm în memoria dlui Dr. Barbu și ce zice în această privință Teodoret de Cyr. (Migne, tom. LXX. pag. 204, Interv. XCIV): „Iosaph diligebatur a patre, tum quod sero natus, tum quod filius Rachelis, et virtute praestans esset. Invidiebant ergo fratres, quia videbant eum antequam, et imprimis quidem tentaverunt ei confutare odium paternum, multis adversus eum conviciis utentes: sed cum intentione sua frustrati essent cum interficere vellent...”

Și, cum acestia doi, așa toți SS. Părinți ai bisericii noastre, așa întreagă literatura noastră bisericească, întreg cultul nostru, se întemeiază pe LXX., pe care toți credincioșii o recunosc de singură autoritate. Dar' ce-i pasă dlui Dr. Barbu de autoritatea lui Șaguna și de SS. Părinți, ca exegeți, ce de literatura și de cultul bisericii noastre: d-sa nu ține seamă de ele, „până ce” — după-cum ne spune la pag. 121 a răspunsului d-sale — „poate consulta exegeți ca Bisping, Mayer, lexicografi ca Schir-litz etc.”

Ce va zice chiriarchia bisericească din eparchia Caransebeșului și din întreagă metropolia, când va constata ce fel de vederi are și propagă, chiar prin organul eparchiei, profesorul de teologie ortodoxă, nu mă privește pe mine. Eu am semnalat deja în „Darea de seamă”, și, dacă n'a fost de ajuns: „Spicuirea de față mai adaogă ceva.

Ca o urmare a pînării morții la traducțiunea anglicană (făcută după Vulgata), eu în „Darea de seamă” am constatat, că dl Dr. a schimonosit nu numai numirile biblice, ci și numirile cuvintelor din Testamentul vechiu și prin aceasta a produs o adevărată confuziune vavilonică.

DI Dr. mai înainte își spune rînd ales, „că schimonosirile aceste nu sînt de capul dlui S. Popescu”, apoi „dacă aceste sînt pînă, d-sa afirmă că și eu am parte la ele. Și, spre a-mi dovedi că și eu cald în urmele d-sale, arată că și eu în „Caticetică” am Gosen și Putifar în loc de Ghesem și Pentefri. Dar' abstrăgînd dela aceea, că greșeala auita nu poate motiva și că greșeala auita, o scăpare din vedere și orientare după alte opere greșite, provenită din apropierea dintre Putifar și Pentefri,

Gosen și Ghesem, nu poate scuza schimonosirea și înlocuirea titlurilor și a numelor de oameni, cum este cea a dlui Dr. Barbu, din care spre lămurire mai punem în vedere următoarele:

Biblia românească	Schimonosirea dlui Dr. Barbu
Iisus Navi	Iosua
Avidu	Obadia
Avacum	Habacuc
Sofonia	Tefania
Sedechia	Zedechia
Mihea	Miha
Navuhodonosor	Nebocadnezar
Smai	Sinau
Cartea I. și II. a împăraților	Cartea I. și II. Sa-muil
Cartea II. și IV. a împăraților	Cartea I. și II. Regi
Cartea I. și II. Parolipomenon	Cartea I. și II. Cronica

Da, zic și eu, aște schimonosiri nu sînt de capul meu! (Va urma).

La Abonament lunar

pentru
Noembrie st. vechiu
învită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Ultime știri.

Chestia chineză.

Londra, 30 Oct. n.

Lui „Daily News” i-se anunță din Shanghai: Tratatul de pace decurg de pace, cari afirmative sînt următoarele:

Despăgubire de 4 milioane de taeli. Vămile teie să fie manipulate de străini. Timpul să fie osândit la temniță în Peking. Împăratul să se reînnoască în Viesing. Drept de ubicațiune nelimitat pentru străini. Oprirea importului de arme în China.

Se zice, că Li-Hung Ciang a declarat de acceptabile aceste condiții.

Bibliografie.

Cartea poporului român.

Astfel trebuie să numim „Căldarul Poporului”, atît de iubit de poporul nostru.

„Căldarul Poporului” pe anul 1901 se estinde pe 159 pag. și mai bine de două coale inserate. Ca de obicei Căldarul are două părți principale: partea calendaristică și partea literară-economică.

Partea calendaristică.

Partea calendaristică se estinde pe 37 pagini. Cuprinsul e următorul:

Pe cele dintîiu două pagini sînt date despre anotimpuri, întunecimi, regentul anului, posturile etc. Între ele remarcăm, ca ceva nou: zilele critice ale anului, după vestitul Falb. Sînt cu totul 25 de zile critice, înșirate în ordine cronologică.

Urmează lunile anului. Aci observăm, că de mai mulți ani se puneau la fiecare lună povești economice. Crezînd, că cetitorii Căldarului în cursul timpului își vor fi însemnat aceste povești, am dat în locul lor preziceri despre vreme și sfaturi și termine.

Ca să se vadă cât de folositoare sînt aceste, dăm aci sfaturile și terminele dela două luni:

Ianuarie 1901.

Vremea.

(După căldarul de 100 ani).

Vremea în luna Ianuarie, cu puține întreceri, va fi friguroasă. În 30 a lunii se moaie frigul.

Sfaturi și termine.

Până în 31 Ian. trebuie înștiințate (prin notari; la oraș prin magistrat) datorile intabulate pentru scărirea dării.

Foia de mîrturisire la darea de cîștig clasa III. și IV. (meseriași, neguțetori etc.) trebuie dată pînă în 20 Ianuarie. Foia de mîrturisire despre camete și rente pînă în 15 Ianuarie. Înștiințarea cănilor pentru dare în decursul lunii.

La începutul lunii trimite abonamente la foi.

Noembrie 1901.

Vremea.

(După căldarul de 100 ani).

Din 1—22 timp urît, cu ploieri și schimbări; în 23 vreme senină; în 24 vreme moale, apoi în 28 vreme bădăci; în 30 timp de iarnă.

Sfaturi și termine.

În anul acesta în decursul lunii Noembrie se înștiințează chirile de casă, pentru măsura-

rea dării pe 3 ani. Până în 15 Nov. se plătește darea directă.

Se apropie iarna, în seriile lungi de iarnă e bine să cetești cărți bune, ca să-ți aduni cunoștințe folositoare.

După luni vine cronologia, domitorii, posta și telegraful, timbrele și eșarși ca nou în „Căldarul Poporului” un șematism, în care se cuprind date despre tot ce alcătuiește puterea noastră culturală, anume: bisericele române (biserica gr.-or și gr.-cat.), școalele (școalele populare, de mijloc, pedagogii și teologii, școale de fete) și reuniunile (culturale, școli de femei, de cîntări, de meseriași, de binefacere, de agricultură, de negoț, tipografii, bănci și înșirări satești). La fiecare din aceste sînt numite persoanele, cari stau în fruntea lor. Ca exemplu dăm aci din ele un mic capitol:

Reuniuni de meseriași

Scopul reuniunilor de meseriași este cultivarea breslei meseriașilor și sodalilor. Astfel de reuniuni avem în:

Sibiu. President: Victor Tordășianu.

Brașov. President: Arseniu Vlaicu, profesor.

Sebeșul-săseșc. President: Zevedeu Murășan, prot.

Cluj. President: Basiliu Podoabă, director de bancă.

Seliște. President: Dum. Banciu, apotecar.

Lugoș. Societatea coșocilor.

În întemeiere sînt astfel de reuniuni în Turda, Făgăraș etc.

Partea calendaristică se încheie cu un articol despre bantii cei noi și banii din România.

Creдем, că în chipul acesta ne-a succedă a face cu numai interesant, dar' și folositoare și instructivă partea calendaristică.

Partea literară-economică

Partea a doua, literară-economică cuprinde 24 de articoli și articolași și 16 ilustrații, cu o estensiune de 7 coale, tip mîrunt. La alegerea și aranjarea materialului s'a urmărit scopul, ca cuprinsul Căldarului să nu fie numai amuzant, ci totodată și instructiv.

Partea literară începe cu o mică bucată literară: Tatăl nostru al Românilui, care se sfîrșește astfel:

Și nu ne duce pe noi în ispită nepăsării față de națiune, și mîntuiește de cel rău pe tot neamul românesc!

Amin!

Urmează o legendă drăguță: Floarea soarelui, scrisă de Simin, anume pentru Căldar. După o glumă și un cântec de Iosif Stancu, dăm de portretul foarte frumos al lui Alexandri. S'a dat portretul marelui poet din incidentul, că anul acesta s'au împlinit 10 ani dela moartea lui. Cum Alexandri e bine cunoscut la noi ca poet, în Căldar se scoate mai mult la iveală rolul politic, ce l'a avut Alexandri și serviciile ce le-a făcut patriei sale la unirea principatelor române. De aceea pe lângă o poezie: Stelele, se dau din scrierea lui: Misiile mele politice, trei capitole interesante, trei audiențe la Napoleon III. în 1859, unele din cele mai frumoase pagini ale trecutului României. Din aceste poporul poate să vadă și să învețe, că în vremile noastre nu e destul a te lupta numai cu arma, ca să-ți poți ridica neamul și să-ți faci patria liberă și neafîrnată, ci trebuie să știi lupta și cu poporul, sau pe calea diplomatică. Un popor adevărat trebuie să aibă oameni viteji pe câmpul de luptă, dar' și aprigi și isteți luptători pe terenul diplomatic.

După audiențe urmează o frumoasă poezie în stil popular, de Viara Magdu, în care fata de fîră se plînge, că „ar scrie badiții cartei”, dar' nu poate, căci

... mîna-mă n' are de scrisoare

M'a-nvîțat să torc furcioare.

Și în loc să-mi scriești celuilui,

M'a-nvîțat mîna-mă fîrîlul.

Articolașul ce urmează: Podoabe din orașele României cuprinde explicația celor 5 ilustrații din București și Iași, cari sînt: Din calea Victoriei, Statua lui Mihail-Viteazul, Biserica Domniței Bălașa, Biserica Metropoliei din Iași și Edificiul gării din Iași. Am dat aceste ilustrații, ca poporul nostru să vadă, că acolo unde Românul e stăpîn pe soartea sa și-a ridicat și-și ridică zidiri monumentale, cum au toate popoarele mari și înaintate.

După o anecdotă în versuri și două articolașe instructive („De-ale dărilor” și „Ce este Enciclopedia română”) se dă un articol despre Iancu cu ilustrația: Înnoimîntarea lui Iancu, și o mică colecție de poezii populare. Multimea de doine și poezii populare ce se află pretinderea printre Români despre Iancu este o puternică dovadă, că Avram Iancu a fost erou național.

Să știți — se zice în Căldar — că numai acela e erou, care e cîntat de popor în doine de mîrire și în doine de jale; numai acela e viteazul vitejilor, a cărui fapte și vitejisei spun în legende, lângă vatră, la focul de stejar și a cărui nume face să tresalte sufletul unui popor întreg.

De aceea nu e mirare, dacă și azi poporul cîntă:

Sună codrul și răsuna,
Sună codrul, nu-i minciună,
Că carile Iancului
Pe dealul Feleacului
Merg scriind ca stelele
Și lucind ca soarele,
Nu-i la voi coarce de ceară,
Nu-i viteaz ca Iancu-n țară!

Articolul despre Iancu și reminiscențele date, formează câteva pagini din cele mai prețioase ale Căldarului.

Răvașul nostru. După o poveste de P. Ispirescu, urmează Răvașul nostru, una din puterea de atragere a „Căldarului Poporului”. În Răvașul de acum, ca și în cele anterioare, se povestesc toate întâmplările mai de frunte ale unui an trecut, mai înainte cele românești, apoi din monarhie și din lumea mare. Aici dăm și de frumoase ilustrații, cari privesc Răvașul și cari sînt următoarele 7: Francisc Ferdinand, moștenitorul nostru de tron și soția sa principesa Sofia (Chotek), Victor Emanuel III., noul rege al Italiei, regele și regina Sîrbiei, veduva împărăteasă a Chinei și chipul unei biserici chineze.

După Răvaș, care se estinde pe mai mult de două coale, se continuă partea literară cu poezii, anecdote, portretul și schița biogr. a archimandritului Dr. Ilarion Pușcariu, și economie (Meseriile și negoțul la noi și Povești economice).

Partea literară se încheie cu o glumă ilustrată („Dragoste între Jidani”, după care urmează apoi tirgurile și inseratele.

Cum se poate vedea din această schițare, „Căldarul Poporului” nu numai e bogat în material, dar' e și alcătuit astfel, ca să fie folosit în toate privințele poporului nostru. În raport cu aceasta prețul lui este foarte mic, așa că și-l poate procura și omul mai lipsit. Din aceste motive „Căldarul Poporului” n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească.

O carte bună. Zilele acestea a apărut o broșură de 65 pagini 4° mic, intitulată „Buna chiverniseală”, dînd sfaturi și îndemnări de muncă și crutare, în limbă ușoară, pare-că anume scrisă pentru popor, din sprigindu-se îndemmurile cu pîlde din viața omeneimei. Această carte, al cărei titlu e: „Buna chiverniseală”, carte pentru toți, întocmită după ideile lui Samuil Smiles, de Teodor V. Păcășian, cuprinde următorii capitoli: Munca și sirguința; Obicuința de a chivernisi; Lipsa de îngrijire; Buna rînduială, chiverniseala și Regulele chiverniselei.

Sigur „Buna chiverniseală” a dlui Păcășian satisface unei lipse de mult simțite în literatura populară instructivă. Preoții, învățătorii, directorii școlari au la dispoziție în „Buna chiverniseală” cea mai potrivită carte pentru a o recomanda poporului și a o pune în mîinile elevilor ca premiu de examene. Costă numai 40 bani (20 cruceri) și se poate procura direct dela autor (Sibiu, Hechtgasse nr. 16), ori prin administrația „Tribunei.”

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară, în special Banca națională română”, de A. D. Damiano. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 60 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 31 Octombrie n. 1900.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Hanneheim, viceconsul din Filipopol; Dr. Hajnovsky, medic de regim. din Praga; Emmer cu familia, neguțetor de lemne din Tirgul-Murășului; Lányi, inginer din Alba-Iulia; László, oficial din Hunedoara; Drăghiciu cu familia, protopret din Seliște; Siehermann, Grünfeld, Schwarz, Kuhn, din Budapesta, Levin, Kapdebo, Wittaschek, din Viena, Herzog din Bodenbach, Margolius din Berlin, Littauer din Teplitz, Bretter Klein, Goldis, din Arad, comercianți; Dietrich cu soția, actor din Viena; Schweiger din București; Baumgartner din Viena, privatieri.

Hotel „Neurivherer”: Costaniak, Pattnik, din Aiserica-albă, privatieri; Dr. Turcu, avocat din Făgăraș; Dobrota, preot din Poiana.

Hotel „Meltzer”: Keller, voiajor din Cincișerit; Rădulescu cu soția, inginer din Robești; Covy, restaurateur din Căneni; Brekner, jude comunal din Agnita; Alkary, comerciant din Praga; Hopârtean, preot din Valdasig.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Diracțiunea: Leo Bauer.

Joi, 1 Noembrie n. 1900.

BOCCACCIO.

Operetă în 3 acte, de Franz de Suppé.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

P. T.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința mult stimatilor mei oaspeți din loc și dimprejur, că dela 1 Noembrie a. e. voi muta ospătăria mea în casa proprie numită

„Vaporul alb“ (Bolovoni)

vis-à-vis de parcul din fața tribunalului.

Când fac aceasta, am firmă convingere și sper, că mult stimatilor mei oaspeți mă vor onora și pe viitor cu cercetarea lor binevoitoare, pentru-ce subscrisul voi năsi întotdeauna ca și până acum, a le oferi mănăci, beuturi și chilii de cele mai bune și pe lângă prețuri moderate.

Biserica-albă, la 12 Octombrie 1900.

Cu deosebită stimă

Panta Tieran,

ospătar la „Vaporul alb“.

[865] 1—1

„Mercur“,

cassă de bancă și de schimb, societate pe acții,
BUDAPESTA,
numai în dep. VI., Váci-utca nr. 37
(în casele proprii).

La prima tragere a

VII. loterie ung. de clase

ce se va ține în 15 și 16 Noembrie

se recomandă iubiții și favorabili

NUMERI MARI

între 70.000 și 99.000, cari ne stau la dispoziție.

Losuri întregi (1/1) 12 coroane.

„ de jumătate (1/2) 6 „

„ de un pătrar (1/4) 3 „

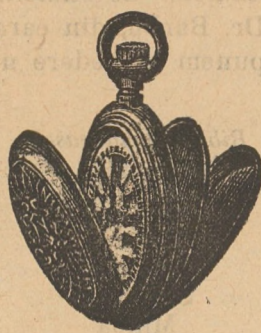
„ de un octav (1/8) 1.50 „

[362] 2—

Avis! Expediție liberă de porto a losurilor înalte și a sumei câștigate. Comandele cu rambursă costă porto dublu, de aceea e bine să fie încunjunate. Să se comande prin asociație postală.

15 obiecte numai fl. 3.05.

Nici-odată în viață nu vi-se
mai dă ocazie de a
ave pentru numai fl. 3.05
următoarea esecelentă colec-
țiune de obiecte:

- 1 ciornic anker-rem. de nickel, iubilar, cu mers punctual, garanță pe 3 ani.
- 1 lanț-panter veritabil de goldin sau de nickel.
- 2 inele de goldin imitație în cel mai modern fason, cu similitudine.
- 2 butoni de manșete, aur dublu, guillocheate, cu mecanism.
- 3 butoni de piept (chemisettes). [286] 15—15
- 1 buton patent pentru guler.
- 1 ac de cravată foarte fin.
- 1 „Futteral“ pentru ciornic anker-rem.
- 1 oglindă de buzunar cu etui.
- 2 cercei de argint veritabil, fasonul cel mai nou.

Toate aceste 15 obiecte foarte frumoase, împreună cu ciornicul anker-remontoir costă numai fl. 3.05.

Aceste 15 obiecte, dar în loc de ciornicul patent-reform-anker cu un ciornic iubilar patent-goldin, care suplinește perfect un ciornic de aur, cu garanță de 3 ani, costă numai fl. 6.10.

Ce nu convine se schimbă bucuros, ori se retrimite banii, prin ce ori-ce risc este exclus.

Anunțuri asemănătoare sunt avertisări. — Se capătă la casa, ori cu rambursă dela

E. Holzer,

deposit en gros de ciornice și aurării,

Furnisor al reuniunii ampoloților de stat dela

căile ferate ces. reg. austr. etc.,

Cracovia, Stradom 18 (Austria).

Conspete ilustrate gratis și franco.

— Cu preț redus. —

Oi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterea Șulțin.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodailor români din Sibiu“, cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul I cor. 20 bani, cu porto postal I cor. 40 bani

Portretul

lui

Dr. Grigoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin în mărime de 24×32 cm. li trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni.

Numai un mic rest încă!

Asemenea au sosit

noi numeri de noroc dela

VII. loterie de clasă r. u. priv.

împărțiți în 100.000 losuri cu 50.000 câștiguri curate, dintre care cel mai mare este de

„un milion coroane“.

— Tot al doilea los trebuie să câștige —

și costă:

un original los întreg . . . fl. 6.— un sfert de original los . . . fl. 1.50
„ de jumătate . . . 3.— o optime „ . . . —.75

Prima tragere deja la 15 Noembrie 1900.

La o numeroasă împărțire invită cu toată onoarea

Iacob L. Adler & frate,

Sibiu, Piața-mare nr. 1.

[866] 1—3

Farmacia lui F. I. R. Hotter la „Sfântul Iosif“ în Viena, calea Schönbrenn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/1 flacon fl. 6 —, 1/2 flacon fl. 3.50.

Depărtează toate ecrescențele și așezările unsuroase, fără a cauza stricăciune pērlui. Întărește vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modăile de pe mușchi și răcoare toate aprinderile; îndesebi e foarte sigur leac contra pocheilor, umflăturilor de glesne, modăilei dela capite, genunchilor groși, modăilei de pe vine, oaselor îngroșate, umflăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contuziunile.

Praf de nutremēt-Hotter

pentru cai și vite cornute

1 pachet 80 cr.

Escelent adăos la nutreț pentru a conserva animalului puterea și sănătatea; folositor la toate boalele de rinichi, de beșică și de nervi.

Unsoare-Hotter

contra osului mort

1/1 borcan fl. 2.—, 1/2 borcan fl. 1.20.

Depărtează osul mort și ecrescențe de os chiar și în casuri învechite, după întrebuintare de 4—6 săptămâni.

Preparate veterinare

HOTTER

cele mai ecscelente ale timpului modern, conform numărărilor atestate, neîntrecute în efect de nici unele mijloace de acest soi.

Să se caată numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primească altele.

Deposit în farmacii și droguerii.

Speditorie principală:

la

Farmacia la „Sfântul Iosif“,

Viena XII/2,

calea Schönbrenn nr. 182.

Deposit principal la:

Dr. Emil Budai, farmacie orănească în Budapesta, piața primăriei, la Dr. Leo Egger & I. Egger, farmacia „Palatin“ în Budapesta VI, boulevard Văcz 17, și la Ios. Török, far. în Budapesta, VI, str. Király 12.

Correspondențe și românește.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapăte și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmărilor de prea mari sfôrțări, la ologire, reumă și întepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru aștarea poftii de mănăci și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; escelent leac contra orbalțului. [187] 49—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și încheieri de ud la cai, cum și contra umflărilor la vitele cornute.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să cetească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Muręșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt facute în fel de călătorie, cu datinele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- 1 Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 80 bani.
- 2 Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
- 3 Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
- 4 Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
- 5 Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
- 6 Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
- 7 Teu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
- 8 Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
- 9 Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
- 10 Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
- 11 Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
- 12 Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
- 13 Răstom de mamă. Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
- 14 Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
- 15 Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
- 16 Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
- 17 Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
- 18 Căldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 16 bani.
- 19 Cănuștea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
- 20 Un peștor îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson. Un exemplar 8 bani.
- 21 Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
- 22 Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
- 23 Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
- 24 Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
- 25 Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
- 26 Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
- 27 Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
- 28 Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
- 29 Scărditul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
- 30 Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
- 31 Muscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
- 32 Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Povest din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
- 33 Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
- 34 Spice de aur. Culesse de dascălul Ioan F. Lezar. Un exemplar 20 bani.
- 35 Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
- 36 Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
- 37 Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulău. Un exemplar 20 bani.
- 38 Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ios. Meșu. Un exemplar 24 bani.
- 39 Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
- 40 O partidă în patru. De Antoniu Ghislarsoni. Un exemplar 24 bani.
- 41 Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarea Al. s. Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
- 42 Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 80 bani.
- 43 Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
- 44 Rusaliu pēcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițeniu. Un exemplar 44 bani.
- 45 Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiati. Un exemplar 40 bani.
- 46 Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodeș. Un exemplar 80 bani.
- 47 O cută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
- 48 Poesii populare „Căntecă bătrânească“. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă), după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panțerate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumînă Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăci-mare Nr. 8.

[868] 41—